אותיות

ווער ווייס צי איך באַנעם גאָר
אַ מענטשנס צער, אַ וועמענס קלאָג,
מיין אייגן גייעניש פון טאָג צו טאָג,
מיין מי, מיין פּליים —
ווער ווייס?

פון ביכלעך יידישע איך לייען אַרויס
תחינה־לידער, אות ביי אות —
אַן אַלף, אַ בית.
ווער ווייס?

ווער ווייס צי איך באַנעם גאָר
מיין שטוב, און אַלץ וואָס כ׳רוף דאָ היים,
צו טראַכטן נישט די זאַכן אין געהיים
מיר אָפּצוטאָן ווען עפּעס ביין —
ווער ווייס?

די טענות פון מיין ליד
גייען נאָך מיר נאָך,
טריט נאָך טריט —
אַן אַלף, אַ בית.
ווער ווייס?